

Ilen Menighetsblad

Nr. 1 • februar 2020

Årgang 96

«Det tar lang tid å redde verda,
men alle kan bidra bittelitt!»

Møt barnepsykologen Katrin Glatz Brubakk
og læreren Lars Korsnes
i intervjuet på s. 8

**Kjærlighet og engasje-
ment for bydelen og
menigheten vår.**
Møt det nye menighetsrådet
på s. 20

www.ilen.kirken.trondheim.no

Tekst: Sissel Statle

Rosen gis til Johnny Pihl

Johnny og familien slo seg ned i Ilsvikøra i 2011. Samme år ble han medlem i menighetsrådet, hvor han har sittet i to perioder. Han har gjort en uvurderlig innsats for Ilen menighet. Alltid beredt og til stede, kjent for å finne gode løsninger. Utfordringer løser han ved sitt lune vesen, sin kunnskap og arbeidserfaring og sine diplomatiske evner.

Johnny er en av menighetens trofaste tekstlesere og da Ilen menighet vedtok den nye liturgien i 2012, deltok han på kurs for medliturger. Å lese bibeltekster er en kunst! Menigheten skal både høre, forstå og helst leve seg inn i teksten.

Johnny har gjennom flere år vært aktiv i trosopplæringsutvalget. Som far og leder for utvalget arbeider Johnny aktivt og langsiktig for at barn og unge skal oppleve tilhørighet i kirken og kirkerommet. I Ilen kirke har vi savnet et barnekor, og når vi endelig fikk vårt eget kor i 2019 var det mye takket være Johnnys innsats, både på den administrative, økonomiske og praktiske fronten. Koret består foreløpig av 15 barn som øver hver tirsdag og opptreer når julen synges inn, på julaften og under familiegudstjenester.

Som svensknorsk er Johnny naturlig opptatt av Svenska Kyrkan og har jobbet for at svenskene benytter Ilen kirke én gang i måneden, hvor han er aktiv deltaker og bidragsyter. Dette samarbeidet oppleves som et stort pluss for vår kirke.

Johnny arbeider kontinuerlig for gode relasjoner i menigheten. Han bidrar til at den enkelte får oppleve det gode fellesskapet i kirken og er så å si alltid til stede under gudstjenestene. Foruten å være medliturg bidrar han som kirkevert, tar ansvar for alterblomster og deltar i kirkekaffen etter gudstjenesten. Der møter han med åpenhet nye folk og holder kontakten med de faste kirkegjengerne. Han ser den enkelte og arbeider for at absolutt alle skal kjenne seg hjemme i Ilen kirke. Og han ivrer for å skape og utvikle nye fellesskap i kirkesammenheng.

Vi takker Johnny for alt han bidrar med i menigheten vår og gratulerer ham med en velfortjent rose!

Gjennom «menighetsbladets rose» ønsker vi å fremsnakke mennesker som gjør en særlig innsats for å fremme fellesskap og varme i bydelen vår.

Kjære iling

Dagene blir stadig lysere, mørket er i ferd med å slippe taket. Kanskje har du allerede sett en snøklokke eller to, som Noah på baksiden av bladet. For mange bringer det tilbakevendende dagslyset med seg et lysere sinn og en lettere kropp.

I vinter har flere unge voksne stått frem i media med sin ensomhet, og med dette bidratt til å bryte noe av tabuet knyttet til denne tilstanden. For noen har det å fortelle sin historie medført nye vennskap. På Ilaskolen lærer barna at dersom noen spør om å få være med på leiken skal man alltid si ja! Når vi blir voksne er det kanskje ikke like lett å si: «Hei, kan jeg slå meg ned her?» ifølge Mattias Grimstad, eier og daglig leder av Brainnstasjonen, som du møter på sogneprestens sider. Likevel er det nettopp en slik atmosfære han ønsker å skape på caféen

ved Ilaparken, en opplevelse av å være velkommen og inkludert.

«Det skal så lite til for å bidra til en bedre verden», er budskapet til Katrin Glatz Brubakk og Lars Korsnes som vi også møter i denne utgaven av bladet. Selv har de stått i bølgen for å få flyktninger i sikkerhet på stranda på Lesvos, startet skole i en flyktningeleir i Libanon, hjulpet traumatiserte barn på Leger uten grensers klinikk i Moria-leiren og startet epost-kampanje rettet mot utenriksministeren for å evakuere mindreårige fra det umenneskelige livet i leiren. Hjemme i Trolla gleder de seg over alt det bra ilingene gjør for å skape gode og inkluderende fellesskap i bydelen vår. La oss fortsette med det!

God lesning!

Med vennlig hilsen redaksjonen

REDAKSJONEN

ilaredaksjonen@gmail.com

Gunhild
Marie
Roald
Redaktør

Joachim
Fiskum

April
Maja
Almaas

Gunnar
Gangstø

Forsidebilde: Katrin Glatz Brubakk og Lars Korsnes. Foto: Jakob Brandal Østringen.

INNHOOLD

Rosen gis til Johnny Pihl	2	Barne- og familiesiden	24
Kjære iling	3	Diakoni i Ilen	26
Sogneprestens side	4	Hva skjer i menigheten fremover?	28
Det er utruleg kor folk stiller opp når ein lagar ei ramme!	8	Velkommen til kirke	30
Flere glimt fra møtet med Lua-folket.....	14	Kantorens side	32
Botanikk	16	Slekters gang	36
Iladagan 2020	18	Offer og gaver	37
Med planer, vilje og engasjement for kirken og bydelen vår	20	Ilen menighetskontor	38
		Velkommen til Ila Frivilligsentral	39
		Ut på tur	40

Tekst: April Maja Almaas

Sogneprestens side

«Gud i sin hellige bolig er farløses far og enkers forsvaret. Gud lar ensomme finne et hjem, han fører fanger ut til lykke og trivsel»

– Salme 68, 6-7

Foto: Kristoffer Wittrup

Har du noen gang sett en «Hvor er Willy»-bok? Disse bøkene har ingen tekst, i stedet består sidene av bilder som er fylt til randen med mennesker. Det er leserens oppgave å finne én person, nemlig Willy, som er i menneskemengden på hver eneste side og alltid har på seg en rød- og hvitstripet skjorte og blå bukser. Paul Noth, en tegneserieskaper i New Yorker Magazine, laget en gang en tegning med Willy (som vi alltid prøver å finne) der han sitter i en bar og er tydelig deprimert. Tittelen er «Ingen spør 'Hvordan har Willy det?'» Jeg tok kontakt med Noth og spurte om vi kunne bruke tegningen i bladet vårt, og han svarte «Ja»!

Hvordan har du det? Når var sist gang du fikk dette spørsmålet, og når stilte du det sist til noen andre? Bibelteksten på toppen av denne siden kommer fra Salmenes bok og har trøstende ord: «Gud lar ensomme finne et hjem, han fører fanger ut til lykke

og trivsel». La oss ikke være fanget i ensomhet. Vi har alltid noen som ser oss og bryr seg om hvordan vi har det. Gud er 100% engasjert i å være sammen med oss i tykt og tynt. Vi er ikke alene.

Det er denne stemningen vi ønsker å skape sammen i Gudshuset i Ila. Gjennom dåpens vann er vi alle en del av den verdensvide kristne kirke. Kirkeklokkene

“Nobody ever asks How's Waldo?”

Tegning: Paul Noth

ringer «velkommen inn, velkommen hjem». La oss være en kirkefamilie som støtter hverandre og viser at vi bryr oss om hvordan hver enkelt av oss har det.

Jeg fant åndelig føde i et dåpslitani (en dåpsbønn med repeterende responser fra menigheten, red. anm.) skrevet av en jeg studerte sammen med, presten Melissa O’Keefe Reed, i den evangelisk-lutherske kirke i USA. Her har jeg tilpasset og oversatt det:

Når de sier: du er alene.

Dette vannet sier: Du er med.

Når de sier: Du er for ødelagt, skadet, såret, ikke nok.

Dette vannet sier: Nok, elsket. Nok.

Når de sier: Du er for brun, barn. For skeiv, barn. For feit.

Dette vannet sier: Vakker, barn. Vakker.

Når de sier: Du er for avhengig, fremmed. Immigrant, ukjent, kriminell. For langt borte.

Dette vannet sier: Hjem, nabo. Velkommen hjem.

Når de sier: Vi kan selge dette vannet og tjene penger!

Dette vannet sier: Vi er gratis. Vi er en gave. Vi er Nåde.

Når de sier: Frykt.

Dette vannet sier: Tillit.

Når de sier: Forbruk. Fortær.

Dette vannet sier: Liv.

I min søken etter å bygge bekjentskap og felleskap i vår bydel, har jeg igjen vandret ut av menighetskontoret. Denne gangen gikk jeg til Ila Brainnstasjon, vår lokale cabaret, bar og café ved Ilaparken, og spurte om jeg kunne få intervju eieren, Mattias Grimstad:

April: Mattias, du eier og driver Ila Brainnstasjon. Forteller oss litt om dette stedet:

Mattias: Brainnstasjonen eies av Lille Skansen AS (Mattias Grimstad, Thomas Johansson og Daniel Johansson), som også driver restauranten Lille Skansen og caféen Rockheim Panorama. Det er jeg som har hovedansvaret for Ila brainnstasjon, som jeg driver sammen med Isak Paasche Hoel. Det er et samlingspunkt i bydelen vår, et knutepunkt. Alle er velkommen inn for å ta en matbit, en kopp kaffe eller en pils, og for å få glede av de kulturelle «happeningene» som blir arrangert her.

April: Brainnstasjonen fremstår som en lokal pub – slik de har i England – med en sterk opplevelse av fellesskap og med et varmt og personlig preg. Hvordan har dere skapt denne stemningen?

Mattias: Vi kjøpte Brainnstasjonen for et par år siden av et dugnadslag med 8 personer som grunnla stedet. Vi har valgt å fortsette med deres filosofi: «Hos oss er alle hjertelig velkommen uansett hvem de er».

April: Like etter jeg begynte som bydelens sokneprest, ønsket dere meg velkommen på en så varm måte – det betydde mye

Foto: Gunnar Gangstø

April og Mattias foran gatekunstbildet av Ståle Gerhardsen i Ila.

for meg. Og nå har dere ønsket Joachim fra menighetsbladsredaksjonen og meg velkommen igjen for å holde «After Church» 15. mars (kl. 19.30) etter salmekvelden i kirka (kl. 18.00). Hvorfor velger dere å være så åpne?

Mattias: Vi støtter samarbeid i bydelen. Som sagt, vår filosofi er «alle er hjertelig

velkommen til Brainnstasjon uansett hvem de er.» Vi prøver å være upartisk, vi er åpen for mange forskjellige kulturelle arrangement, språkkaféer, debatt – og også kirka. Jeg opplever at folk er nysgjerrige, men ofte også skeptiske til kirken. Gjennom «After Church» hos oss må folk ikke gå inn i kirken – et sted som er religiøst bundet – for å møte presten og ta opp etiske temaer.

Du kommer inn til oss. Min erfaring er at folk ikke går til kirken når de føler seg tvunget dit. De kommer når de ønsker det selv og når de føler at de får glede av det. Personlig har jeg aldri vært så mye i kirken som etter at jeg flyttet til Ila!

April: For mange år siden likte jeg en låt av den irske sangeren Elenor McEvoy som hadde følgende tekst: «Privacy and loneliness they overlap sometimes.» Det er mange som er ensomme i dag – veldig mange – men mange føler seg skamfulle over dette. Hvordan kan vi støtte hverandre? Det er spørsmålet som driver oss til å ta opp temaet: «ensomhet og fellesskap» ved After Church på Brainnstasjonen.

Mattias: Det er helt sant at ensomhet plager folk i dag. Ensomme og alene er man veldig svak – men sammen er vi sterkere. Det er veldig vanskelig å si «hei, jeg er alene, kan jeg sette meg her?» Ved Brainnstasjonen prøver vi å skape et rom hvor man alltid kan møte noen som en

kan slå seg ned sammen med og ta en prat med. Dette er et viktig tema å løfte frem ved «After Church». Jeg tror mange kommer til å være interessert i denne samtalen.

April: Du var med og leste en av Bibeltekstene ved voksendåpen ved Ilabekken ved menighetens årlige friluftsgudstjeneste under Iladagan i sommer. Hva betyr dåpen for deg?

Mattias: Jeg er ikke veldig troende. Dåpen er for meg fremfor alt en tradisjon. Jeg er døpt og sønnen min er døpt. Som barn ble jeg båret inn til dåp uten å ha valgt det selv, men senere har jeg personlig tatt valget om å konfirmere meg. I voksen alder er det å gå til kirke å ta inn Guds hus, og å ta imot den religionen som ens forfedre har vært en del av. Jeg synes det er viktig å ha noe å knytte seg til.

April: Takk, Mattias – som vanlig var det en glede!

Tekst: Gunhild Marie Roald Foto: Jakob Brandal Østringen

Det er utruleg kor folk stiller opp når ein lagar ei ramme!

«Det kunne jo ha vore rett her nede på stranda at alle flyktningane kom i land» sier Lars og peikar ned mot Brennebukta for å minne oss på kor nær oss dei er, problema han og kona Katrin har opplevd i flyktningeleirane i Hellas og Libanon. Då hadde i alle fall dei ilandkomne flyktningane fått god hjelp av dei næraste naboane til stranda i Trolle – Katrin og Lars.

Vi møter ekteparet Glatz Brubakk/Korsnes heime på det dei kallar eit avsidesliggende småbruk midt i byen. «Det tok tre år å gjere det i stand» fortel Katrin idet vi benkar oss rundt kjøkkenbordet med utsikt mot fjorden og byen og får servert kaffe, te og rykande fersk kringle. «Det er ikkje vi som har baka, det er Målfrid, ei venninne av oss, ho blir nok glad for å bli med i meinighetsbladet», humrar Lars.

Dei to kjøpte småbruket av kommunen saman med eit vennepar for 20 år sidan. På låven er det både keramikkverkstad og verkstad for gamle vindaug og rammer,

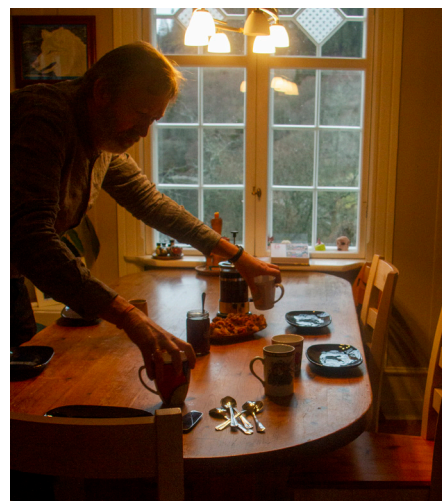
noko som kom godt med når dei fire vennane sto midt i restaureringsarbeidet. «Det er nesten skummelt å ha 900 kvadrat med plass» seier Lars. «Vi berre måtte arrangere festival her også – det kom 150 betalande!» Overskotet gjekk til Amnesty, Hopalong Knut spelte og det var trerettars middag til alle.

«Lagde de all maten sjølve?» spør Joachim vantrø.

«Nei, nei, det var vennar og kjende som stilte opp. Det er utruleg kor folk stiller opp når ein berre lagar ei ramme!» seier Katrin.

Lars og Katrin saman med hundane Sara og Tika framfor inngangen til huset i Trolle.

Lars set fram kringle, kaffe og te på bordet på kjøkkenet i huset ved Brennebukta.

Frå aktivistleir til flyktningleir

Engasjementet til ekteparet fekk ei felles ramme då dei to møttest på aktivistleir på Rotvoll før Statoil-utbygginga i 1992. Sidan har dei engasjert seg både politisk og praktisk, både i miljosaka og med direkte hjelp til folk som treng det i forskjellige samanhengar.

Den siste tida har begge vore mykje i media, Lars i samband med at han fulgte i den tidlegare biskopen Gunnar Stålsett sine fotefar, ved å tilsette ein ureturnerbar flyktning, Helen frå Eritrea, som reinhaldar. Katrin gjennom arbeidet for å betre vilkåra for flyktningane i Morialeiren i Hellas. Vi begynner der:

«Korleis starta engasjementet ditt for flyktningane i Moria?»

«Eg var på eit kurs med jobben i eit kloster på Lesvos. Turen var planlagt før det vart krise, men då vi kom ned – altså på sein-sommaren i 2015 – hadde det eksplodert. Vi sat og hadde møte i kurslokalet og såg folk kome gåande i store straumar på

vegen utanfor» fortel Katrin. «Då vart det umogleg å ikkje gjere noko».

Kort tid etter bestemte Katrin og Lars seg for å reise til Lesvos i tre veker. Dei hadde då seks kvalpar som var fire dagar gamle og to gutar på 16 og 14 år.

«No fær vi i tre uka! Pass på valpan! sa vi til gutane, og dei var stornøgde!» Katrin ler ein smittande latter. Sidan har ho vore på Lesvos sju gongar, i korte og lengre periodar, sist i fire månader som barnepsykolog på feltklinikken til Leger uten grenser «cirka 25 sekund» frå inngangen til leiren.

Til dagleg jobbar Katrin som universitetslektor og klinikkleiar ved Institutt for psykologi på NTNU. Her heime arbeider ho også politisk for å legge press på regjeringa. Med e-post-aksjonen «Evakuer barna fra Moria NÅ!» vil ho skape debatt og engasjement og få ting til å skje. «Det er ufatteleg å tenke på at det no er 1000 mindreårige i leiren, barn og ungdommar som ikkje har foreldre. Den yngste er 4 år! Desse må evakuerast!» seier Katrin. Langt over 2000 menneske har blitt med på epost-aksjonen, iblant dei kjende kunstnarar og skodespelarar, ved å skrive til utenriksministeren.

Bamseklemmen han aldri gløymer

Lars jobbar som naturfaglærar ved Tiller vidaregåande skule. Også han har vore i Morialeiren fleire gongar, i tillegg til at han har starta eit skuleprosjekt i ein flyktningleir i Libanon. «Det er rart å tenke på men eg hadde faktisk ein slags angst for ikkje å vere til nytte før eg fór ned fyrste gongen» seier Lars. «Kven er eg, liksom, kva kan eg? Altså, eg er jo veldig god på fotosyntesa, men det er ikkje det du treng på stranda i Lesvos!»

Han forsto imidlertid raskt at det ikkje var noko vanskeleg å vere til hjelp: «Det kunne innimellom vere så lett som å berre stå der på stranda og smile til dei som kom og ønske dei velkommen til Europa. Når du har måtta gøyme deg i skogen, du har blitt kasta stein etter, du har ikkje følt deg velkommen nokon stad, då kan det smilet i seg sjølv bety mykje!» seier han entusiastisk, og kjem på ein episode: «Ein svar brande av ein kar, den største flyktningen eg nokon gong har sett, kom rett imot meg og gav meg ein skikkeleg bamseklem, hulkegråt og sa «thank you, thank you, thank you», før han gjekk vidare. Eg har aldri sett han sidan.»

Men det handlar også om å stå midt i brenningane og dra folk i land når ein overfylt, skjør gummibåt har truffe ein stein og på få sekund har gått tom for luft. «Då kjenner ein seg ganske nyttig, altså», forsikrar Lars.

I ein periode då det var mindre behov for akutt hjelp på Lesvos fekk han nyss om ein flyktningleir i Libanon kor han forsto at han kunne bruke meir av sin pedagogiske kompetanse. Med arbeidsplassen på Tiller i ryggen starta han altså det nemnde skuleprosjektet for barna i leiren. Han fortel: «No fram mot påske er elevane på Tiller engasjerte i ei innsamling kor dei bidrar med alt mogleg, dei sel meir kake enn eg har godt av i lunsjen, dei sel rødkløverfrø som både blir til fine blomster, bidrar til å redde humlene og gir inntekter til barna i Libanon. I tillegg lagar elevane «redningsarmband» av vestar vi har plukka på stranda og sel dei for 100 kr stykket, sjå her!» seier Lars og viser oss det oransje vesle armbandet med ein svart liten klikklås. «Det er eit solidaritetsteikn, eg har hatt dette på handa i eit års tid no, som ein

påminnar om at desse hendene skal eg innimellom bruke til å hjelpe nokon andre».

Joachim får eit «redningsarmband» av Lars. Det er laga av elevane hans på Tiller VGS – av stoff frå redningsvestar som er plukka opp på stranda på Lesvos. «Armbandet minner meg på at desse to hendene innimellom skal brukast til å hjelpe andre», seier han.

Å bryte lova for å endre samfunnet

Då Lars valde å gå til media og fortelje om tilsettinga av papirlause Helen frå Eritrea var det for å skape debatt kring ei lov han meiner er djupt urettferdig.

«Eg kjenner mange som har levd i slik «limbo» i lang tid, og ser kva det gjer med dei. Det er på ein måte ein ikkje-eksistens, ein går iblant oss andre og er usynleg.»

«Ja, og det er ikkje berre sløsing av ressursar» skyt Katrin inn, «Det er direkte inhumant, det er eit samfunn vi ikkje vil ha!»

«Du er klar for å ta ei eventuell straff?» spør Joachim.

«Ja, det er sjølv sagt ikkje noko eg ønskjar meg, men det er noko eg må handtere. Eg trur det var Martin Luther King Jr. som sa at den som ope bryt ein urettferdig lov og tar konsekvensen av det viser med den handlinga den ypperste respekt for lova». Katrin støttar ektemannen fullt ut: «Ja, vi kan jo berre tenke på korleis apartheid vart løyst i Sør-Afrika og korleis dei forferdelege raseskilla vart forbetra USA.

Folk var modige nok til å sette seg på feil plass på bussen! Poenget er at sivil ulydigheit nokon gongar er nødvendig for å skape endring. Ein har rett til å agere, men ein må også ta konsekvensen» seier ho.

Nokon gongar må ein ty til sivil ulydigheit for å endre urettferdige lover; men ein må også vere parat til å ta konsekvensen, seier Lars.

Ni timar i matkø blant søppel og enorme rotter

Nokre dagar tidlegare møter vi Katrin i ei anna rolle, som foredragshaldar på Coffee Annan på ISAK-senteret. «Eg vil invitere dykk med til Moria», seier ho med roleg stemme frå den vesle scena. Bileta kjem sakte opp på skjermen, tusenvis av telt stua saman på eit lite område, menneske som ligg på bakken med eit tynt teppe over seg, svarte silhuetar av menn med knyttne nevar mot kveldsblå himmel, gjørmete gater, ein brennande container som har vore husvere

for fleire familiar. Det er helt stille, Katrin lar oss ta det inn frå der vi sit i salen. Vi får ei oppgåve: «Tenk på ein gong du var skikkelig redd. Ein gong du frykta for ditt eige liv, eller for livet til nokon du var glad i». Ho gir oss god tid til å tenke. Så kjem poenget. «Slik kjennest det å vere barn i Moria. Heile tida».

Ho fortel at då ho kom til Moria i juni i fjor var det ikkje så «ravgæli», det var 6000 flyktningar der, i det som opprinneleg er ein millitærleir bygd for 3000. Den offisielle delen av leiren ser ut som eit fengsel med piggrådar og vaktårn. «Desse menneska bur i eit fengsel, men dei har ikkje gjort noko gale, dei har berre flykta frå krig!» Katrin snakkar fort, med desperasjon i stemma.

Då ho reiste heim igjen i oktober hadde antalet flyktningar i leiren stige til 14.000 og no er det ca 20.000 som bur der. Grunna Tyrkiaavtalen kjem dei seg ikkje vidare og blir verande i månader og år. Katrin kallar det ei krise, men tar seg i det. «Det er faktisk ikkje eit dekkande ord lenger, ein brukar det jo om alt for tida. Vi hadde jo smør-krise her for ei tid tilbake...» seier ho treffande.

Ho fortel at infrastrukturen har brote fullstendig saman grunna den enorme tilstrømminga av folk. Når ein kjem i dag får ein utdelt eit teppe og i beste fall eit liggeunderlag, og ein må berre finne seg ein plass på bakken. Matkøene har blitt enorme, folk brukar gjerne opptil ni timar om dagen på å stå i kø. Den største delen av leiren manglar belysning og det er inga organisering av avfall og kloakk. «Og då kjem jo rottene. I Moria er dei så store at kattane ikkje tør å fange dei», fortel Katrin.

Vald, drap, overgrep og sjølvskading

Katrin samanliknar det å vere psykolog for barna i Moria med å gi førstehjelp til brannskadde for deretter å sende dei rett tilbake til det brennande huset. «Ein må gi dei hjelp til å takle ein situasjon dei absolutt ikkje skulle ha vore i» seier ho, og fortel om vald og overgrep, sjølvskading, mord og sjølv-mord som meir og meir vanlege fenomen i leiren.

Før jul var det to einslege, mindreårige kameratar som braka saman i slåsskamp og den eine trakk kniv. Dei tilsette i leiren har fått beskjed om å trekke seg unna for å ivareta eigen sikkerheit, så dei fjerna seg og stengde portane. Dermed var det ingen vaksne der til å hjelpe dei med å roe seg ned og handtere situasjonen. «To heilt vanlege gutar endte opp som mordar og drapsoffer, ikkje fordi dei er onde menneske men fordi dei har blitt fratatt alt av håp, struktur, identitet og ressursar», seier Katrin og fortel om møter med små barn som skadar seg sjølve for å døyve lidinga og håplausheita.

«Når du har stått og halde begge hendene til ein tiåring, dei er fulle av sår etter sjølvskading, og jenta seier at ho ikkje orkar å leve slik lenger, då gløymer du det aldri», seier Katrin med blanke auge.

Katrin fortel om erfaringane sine som barnepsykolog i Moria-leiren på Lesvos på Cofee Annan på ISAK-senteret og inviterer til å delta i ein e-post-aksjon retta mot utanriksministeren. Foto: Gunhild Marie Roald

Ei uro i kroppen

Tilbake ved kjøkkenbordet i Trolla undrar vi oss over kva som driv henne til gang på gang å reise ned igjen, til det som har blitt skildra som eit helvete på jord.

Lars tar ordet: «Det er ikkje vanskeleg å reise ut, det vanskelege er å kome heim» seier han. «Den første gongen tok det nærast eit halvår før eg klarte å venne meg til denne liksom-verkelegheita vi lever i her», fortel han. «Vi bekymrar oss for om vi kjem opp bakken her om vinteren og er sure på ungene når dei ikkje set skorner i hylla og elevane klagar over mykje lekser. Den overgangen er tøff altså».

Katrin bekreftar opplevinga og fortel at ho kjenner ei uro i kroppen no når det nærmar seg avreise og eit nytt opphald i leiren, ei uro som driv henne tilbake.

«Du ser at du kan vere til hjelp?»

«Ja, ein må finne slike små lommer der ein ser at ein faktisk kan bidra bittelitt», seier ho. «Når eg møter eit barn som heilt har slutta å leike, men som begynner å utforske verda igjen og rett og slett blir litt barn igjen oppi alt det vonde, gir det energi og håp».

Kven er min neste?

«Kva tenker de om kyrkja si rolle oppi dette?» spør vi.

«Eg synest kyrkja gjer mykje!» Katrin er på ballen: «Både kyrkjerådet og biskopen i Oslo støtta jo epost-kampanjen vår. Eg tenker faktisk at kyrkja er ei av stemmene som har vore tydeleg på at ein ikkje skal vende seg mot en annan si liding».

Lars heng seg på: «Og så har vi jo ei lang historie med kyrkjeasyl - altså, eg er jo ikkje religiøs sjølv...» Katrin avbryt, med liksom-streng stemme:

«Men du veit at det er meinighetsbladet som har kome på besøk her no?» Det bryt ut latter kring bordet. Lars flirar med, men

Ved kjøkkenbordet i Trolla er Katrin og Lars einige om at det er vanskelegare å kome heim frå flyktningeleirane på Lesvos og i Libanon, enn å reise ut igjen.

blir straks alvorleg igjen:

«Åltså, det er viktig å bry seg om sine nærmaste og dei ein er glad i, men neste-kjærleik må jo strekke seg lengre enn det!» Katrin er einig: «Kristendommen handlar jo om å støtte dei som har minst og vere til stades for dei som treng ei ekstra hand.»

Å sove med ein mygg i rommet

Idet vi spør kva dei tenker at vi heilt alminnelege ilabuarar kan bidra med, ringer det på døra og Katrin går ut for å åpne. Vi høyrer straks livlege stemmer frå gangen. «Her er to gode venner» seier Katrin og presenterer Rita og Mark, som kjem inn på kjøkkenet i kvar sin strikkegenser. «Dei er jo faktisk svaret på spørsmålet dykkar», sier Katrin og set på ei ny kanne med te. «Rita er strikkemeisteren vår, som får folk i gang med å strikke, og sender med oss mengder av heimestrikk når vi reiser nedover. Og dette betyr ikkje reint lite» held ho fram. «For barna på Lesvos og i Libanon som fryser på tærne betyr dette både varme i kroppen og ei kjensle av at det finst nokon ein stad i verda som bryr seg». Lars tar over: «Og å propos det vesle lovbroet mitt, Arne Viste kom jo faktisk før Stålsett. Gjennom år tilsette han titals papirlause i bedrifta si og fekk ein kjempe-

bot, og då stilte meinigheita hans opp med pengeinnsamling. Så kom Stålsett, og så kjem ein slik “ingen” som meg. Tenk om 100 eller 1000 slike “ingenar” hadde gjort det samme, kva effekt det kunne ha fått!» seier han entusiastisk.

«Men ilingane gjer jo mykje» kjem han på, og viser til Free Fridge, språkkafé og Gratisbutikken Te & Tøy – som han sjølv har vore med på å starte – kor folk har vist slik givarglede at ein har måtta seie stopp.

«Det enklaste og mest uforpliktande er jo å bidra med pengar, det er jo noko dei fleste kan gjere, i alle fall til ein viss grad» seier strikkemeister Rita.

«Og så trur eg mange tenker for komplisert og stort» fyller Katrin ut, og fortel om kva det betyr å få meldingar om at folk støttar det ho og ektemannen held på med. «Og berre ein så liten ting som å smile til nokon på bussen – ein viser at ein har registrert at ein person finst. Det er noko alle kan gjere!»

Du kan lese meir om arbeidet til Katrin og Lars på facebookside «Lesvos og Libanon direkte flyktninghjelp». Dersom du ønsker å støtte arbeidet deira kan du bruke kontonummer 97101488520.

Tekst: Bjørg Sand Foto: Sissel Statle

Flere glimt fra møtet med Lua-folket

I forrige menighetsblad skrev jeg litt om mitt møte med Lua-folket i Thailand. Da fortalte jeg bl.a. at det er bygd 11 kirker blant dette folket. Men når jeg skriver «kirker», må du ikke se for deg bygg à la Ilen kirke. De største kirkene har riktig nok fire vegger, men de mange små kirkene som vi besøkte består av ett enkelt, lite rom der minst én vegg bare er bygget halvveis opp. Det er ikke stoler, så man sitter på matter på gulvet. Selv om man sitter tett i tett, blir det ofte ikke plass til alle som vil delta på gudstjenesten. Da er det veldig greit at en eller to vegger bare har en nedre del, slik at folk kan stå utenfor og få med seg alt.

Kirke med halv-vegg. Siden kirkens vegg ikke går helt opp til taket kan man få med seg gudstjenesten også når man står utenfor.

Utsmykningen av kirkerommet er veldig enkel. Det er gjerne svære plakater som «pryder» frontveggen. På den ene plakaten er trosbekjennelsen skrevet på thai. På den andre kan det være Herrens bønn eller en forklaring av de liturgiske fargene og Luther-rosen.

Gudstjenesten foregår foreløpig på thai. Selv om voksne fra Lua-folket ikke selv kan snakke thai, forstår de det gjerne. Sangene foregår på lua-språket, og de gleder seg til bibeltekster og hele gudstjenesten en dag vil kunne være på hjertespråket. Bibellesningen er det ofte barna som tar seg av, siden de voksne over 30-40 år ikke kan lese.

Siden det ofte er slik at en prest eller evangelist skal ha to gudstjenester på samme dag, begynner gudstjenestene til ulik tid i de forskjellige kirkene. I den ene begynner gudstjenesten klokka sju og i den neste klokka ni. Det er medlemmene selv som ønsker at gudstjenestene skal begynne så tidlig, for de vil gjerne arbeide på markene sine etter gudstjenesten. I fire menigheter samler de barna på lørdagene.

Da får barna et næringsrikt måltid, takket være støtte fra NMS (Norsk Misjons-selskap) og dermed også fra Ilen menighet. De får høre om Jesus og de får undervisning i språket lua, noe de ikke får på skolen.

En dag fikk vi besøke en gummiplantasje. Vi fikk høre om driften og fikk se hvordan gummi tappes. Det tar 8-9 år fra et tre blir plantet til gummien kan tappes. Når treet er 25 år, felles det og får nytt liv som møbelmateriale.

Eieren av den plantasjen vi besøkte har også en møbelfabrikk. Han er thai, og buddhist, mens alle arbeiderne er kristne fra Lua-folket. Blant Lua-folket er det slik at mennene ofte drar til byene for å få seg arbeid, mens familien blir igjen i landsbyen, men på denne gummiplantasjen får hele familien bo sammen. Hus og elektrisitet får de gratis, men de må betale for vannet. Menn og kvinner arbeider sammen og gjør samme arbeid. Det er åtte timers arbeidsdag, og de arbeider sju dager i uka, men på lørdag og søndag får de ekstra betaling. I tillegg til Thailands offentlige helligdager får de ti feriedager i løpet av et år.

Eieren fortalte oss at til tross for at han selv er buddhist, er han veldig glad for å ha kristne arbeidere. Han opplever at de har god arbeidsmoral, og at de virkelig er til å stole på. Derfor kan han trygt reise til Bangkok og være borte i flere dager, mens

Gummi blir tappet fra et gummitre.

han overlater plantasjen til arbeiderne. Siden han er så fornøyd med arbeiderne sine, gir han dem fri i forbindelse med de kristne høytidene, og han lar dem også bruke matsalen til å ha gudstjeneste. Det blir et veldig enkelt gudshus, siden «rommet» består av én vegg og tak, men det er bord og benker. Tenk hva det må bety for mennesker som er vant til å bli sett ned på og hundset med, å bli respektert og verdsett på denne måten!

Tekst:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Om rome *Narthecium ossifragum* Lyset på myra

Om ikke altfor lenge våres det i Bymarka. Måltrost, svartrost og bokfink vil synge, og etter hvert vil skog og eng blomstre. Utpå seinsommeren ligger myrene med fargerike torvmoser, blomstrende røsslyng og matter av gulnende bjønnskjegg. Tepper med rome lyser opp med gule, liljeliknende blomster og grønne, smale blad. Romen har frø, men også ei effektiv formering med krypende jordstengler og kan danne store, frodige felt. Om høsten blir frukt og blad først rødgule, deretter bleikt gulhvite. Da lyser de på nytt opp i høstbrunt gras og i den første nysnøen. Denne planten, så synlig både sommer, høst og mot vinteren, har blitt lagt merke til. Den har blitt kalt bl.a. fjellbrodd, myrlilje, fjellsaks og myrsaks. Saks og brodd har med bladformen å gjøre.

Mattene av romeblad kan være et fristende beite. Det er ikke problemfritt, og beiteverdien har vært vurdert nokså forskjellig.

I Trøndelag var den ofte sett på som godt beite. Den hadde imidlertid også rykte på seg for å gi beinskjørhet og det latinske artsepetetet *ossifragum* gjenspeiler dette. Os=bein (jf. osteopati), *fragum*=skjør (jf. fragil). Navnet rome kommer fra gammel-norsk *hrumr* som betyr svak og skrøpelig og den har også blitt kalt *beinbrekk*. Ingen slik effekt er påvist, men siden planten vokser på kalkfattig myr, kan det jo indirekte ha en viss sammenheng med for-kvaliteten.

Rundt i landet var det også vanlig å forbinde sauesjukdommen *alveld* (ild fra *alvene*) med rome. Lever, hud og øyne angripes og dette tar livet av mange lam. Giftstoffer skader levra og gir overfømfintlighet for lys slik at sola skader huden og øynene. Det kan hjelpe å stenge lamma inne i et mørkt fjøs om det skjer i tide. Det er flere hypoteser om hvordan skadene oppstår. Stoffer i romen har vært

undersøkt og man har sett på sopp som lever i samliv med planten. Forskeren Gunnar Sørheim og hans kolleger arbeider i dag ut fra en antakelse om at kolonier av blågrønnbakterier («biofilm») som lever på eller ved romeplantene, utvikler gift.

Arten er i hovedsak knytta til kystens myr og lynghei. Hordalandsdikteren Kolbein Falkeid har lagt merke til lyset fra blomstene. Gamle trær løfter «knyttneven» opp

fra myrtjernet og er et *memento mori* i myra, ... «du også!» Vandreren grøsser og ser sporet sitt fylles av vatn og forsvinne. Han trekker på skuldrene; hva annet kan han gjøre? Liv og død, det er slik det er. Rome tenner gule bål i mørket. Gir det et håp der under steingardene; minnene om farne slekters strev?

MYRENE

1
Heiloen
svelger hele munnfuller av emmen pors-os
om morgenen. Fortumlet
flakser den mellom tuene. Bare vinden
reiser seg rolig, børster røsslyng av klærne og begir seg
dit nesen peker –

Slik våkner alle dager her. Alle.

2
Midt i det svarte myrtjønnet
løfter utdødd skog knyttneven: du også!
Et kaldt øyeblikk snur en seg
etter støvlesporene i gjørmen –
ser vann, vind og solskinn labbe inn i dem.
Så trekker en på skuldrene og går videre.

3
Skumringen, nattens melankolske søster,
syr jorden og himmelen sammen
med starrens skjøre tusjtråder.
Rundt romens leirbål samler myggen seg.
Slitte vindflak snubler i myrhull og blir liggende,
mens steingarden
ennå med et ekko av husmenneskets hjerteslag dypt inni seg
vedblir å gruble.

Romens fruktstand.
Foto: S. Rae, Wikimedia commons.

Romeblomster.
Foto: Frank Vassen, Wikimedia commons (beskåret versjon).

Iladagan 2020

(9.–14.juni)

Foto: Øystein Aarlott Digre

Iladagan 2020 vokser frem!

Iladagan hadde i januar et bydelsmøte hvor ca. 40 engasjerte ilinger møttes. En inspirerende samling med idémelding og flere nye entusiaster som allerede har tatt tak i søknader og planlegging av arrangementer.

I fjor var det over 120 arrangementer, flere hundre frivillige og ca 13000 deltagere! Vi fikk gjort noen gode investeringer - festivalbord og benker til 100 personer, en god del lydutstyr og traller for å frakte alt miljøvennlig og effektivt rundt omkring i bydelen.

I år skal vi bygge videre på fjorårets suksess og arbeidet er godt i gang. Med overskriften «alt mellom himmel og fjord» prøver vi å få med flest mulig til å skape arrangementer som fanger flest mulig. Har du ideer, vil du hjelpe til, har du en bakgård du vil åpne opp for nabolaget, holde loppis, ha en konsert, en kunstutstilling eller et folkekjøkken - ta kontakt! Iladagan hjelper til med gjennomføring, utstyr, logistikk og frivillige. Alt er mulig!

Hilsen styret for Iladagan 2020

For å følge med på fremdriften av årets festival og/eller ta kontakt:

Facebook:

Offentlig side: Iladagan

Gruppe for frivillige og engasjerte: Iladagan - diskusjon og planleggingsgruppe

Kontakt:

kontakt@iladagan.no

Styret v/Øystein Digre: 928 60 317

Etterhvert kommer programmet på: www.iladagan.no og på www.trdevents.no

Menighetens arrangement under Iladagan 2020 (9.–14.juni)

Babysang, onsdag, 10. juni, kl. 12
i Ilen kirke.

Babyer med foresatte er velkommen til en gratis sangstund i kirkerommet.

Åpen kirke, onsdag og fredag,
10. og 12. juni, kl. 14–18 i Ilen kirke.
Velkommen inn i bydelens Gudshus,
sitt i ro, tenn et lys, be en bønn:

- Orgelmeditasjon med unge organister fra Orgelklubben Ludvig, kl. 15.
- Tidebønn, kl. 15.30.
- Meditasjon i ignatiansk tradisjon, kl. 17.

Bydelskonsert, torsdag 11. juni, kl. 19
i Ilen kirke.

Ila er full av talentfulle utøvere, kom og nyt bydelen på sitt beste!

Fottur fra Fjellseter kapell

fredag 12. juni.

Avreise med buss nr. 26 fra Ila kl. 10.

Å gå på tur sammen ute i naturen gir en god fellesskapsfølelse! Ilen menighet har en tradisjon med å tilby en tur under Iladagan. Vi håper at både de som har vært med før og mange nye vil bli med på årets tur!

Nytt av året er at vi velger en vei hvor det skal være mulig å komme fram med rullestol (hvis noen med rullestol vil bli med, er det fint om vi får vite det på forhånd). Vi begynner med en kort samling i Fjellseter kapell. Deretter følger vi veien til Lian hvor man kan velge å

avslutte turen med å ta trikken ned. De som ønsker det, kan følge pilegrimsleden videre fram mot Sverresborg og Ila. Underveis tar vi en rast på den flotte utsiktsplassen før Lian.

Ta med mat og drikke!

Wed spørsmål:

Ring Ingrid Sandstad på tlf. 993 54 928

Fottur under fjorårets Iladagan.

«Ved Elvebredden»: stille dag

lørdag 13. juni, kl. 11–15
i Ilen kirke.

Samarbeid med Retreat i Nidaros.

Trenger du litt pusterom? Velkommen inn i kirka: finn en benk eller en pute på gulvet, ta av skoene hvis du vil. Da får du frihet til å lese i bibelen, meditere og vandre rundt på ulike bønnestasjoner, alene – i fellesskap.

Felles tidebønn kl.12.30. Lunsjen spises sammen i stillhet. Påmelding til lunsjen (kr. 100) senest 1 dag før på epost til åndelig veileder Hilde-Annette Løvenskiold Gruner: halgruner@gmail.com

Friluftsgudstjeneste ved Ilabekken

med dåpsmulighet, søndag 14. juni kl. 11.
Menighetens barnekor synger.

Det nye menighetsrådet

Tekst: Joachim Fiskum

Nytt menighetsråd: Med planer, vilje og engasjement for kirken og bydelen vår

Vi har fått nytt menighetsråd! Den 1. november 2019 startet de sitt virke for Ilen menighet.

Menighetsrådet har 6 folkevalgte faste medlemmer: Kjetil Bye (leder), Karoline Vikan (nestleder), Øystein Aarlott Digre (Ilens representant i Kirkelig fellesråd), Steinar Nordal, Gunnar Gangstø og Kine Rian. De 5 vararepresentantene er Patricia Princess Søreng, Nina Egenæs, Mikaela Vettenranta Rønstad, Kari Eline Egenæs Groven og Joakim Malenge Rosenlund. Sammen med sokneprest April Maja Almaas utgjør disse det nye menighetsrådet til Ilen menighet.

Det nye menighetsrådet på høstens første møte. Bak fra venstre: Karoline Vikan, Steinar Nordal, Gunnar Gangstø, April Maja Almaas, Øystein Digre og Kine Rian. Foran fra venstre: Patricia Princess Søreng og menighetsrådsleder Kjetil Bye.

Noen vet kanskje at menighetsrådet er et folkevalgt organ - det øverste organet i vår lokale kirke. Men vet alle egentlig hva menighetsrådet gjør, og hva de har ansvaret for? Jeg visste ikke det, og som den juristen jeg er, begynte jeg mine undersøkelser slik jeg vanligvis gjør, med et søk på lovdata.no. Der ble jeg kjapt henvist til kirkelovens § 9 som på sett og vis kan betraktes som formålsparagrafen til menighetsrådet. Der fremgår det at *menighetsrådet skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige liv i soknet, særlig at Guds ord kan bli rikelig forkynt, syke og døende betjent med det, døpte gis dåpsopplæring, barn og unge samlet om gode formål og legemlig og åndelig nød avhjulpet.*

I tillegg har menighetsrådet ansvar for at kirkelig undervisning, kirkemusikk og diakoni innarbeides og utvikles i soknet, og rådet avgjør om det skal tas opp offer eller foretas innsamlinger - og forvalter midlene som eventuelt kommer inn. Rådet skal også medvirke ved tilsetninger i kirkelige stillinger, og innby til, forberede og gi innstilling til menighetsmøtet. Det er med andre ord et stort og viktig verv medlemmene har tatt på seg.

Når jeg ser gjennom presentasjonen av kandidatene i forrige menighetsblad, som ble utgitt før valget 9. september 2019, føler jeg meg trygg på at dette er oppgaver det nye menighetsrådet vil løse på en god måte. Hør bare her: Kjetil ønsker å styrke menighetens posisjon i lokal-

miljøet og bidra i menighetens kulturelle arbeid. Også Øystein peker på kultur som et viktig element og mener at kirken har et særlig ansvar for å videreføre nestekjærlighet og rettferdighet for alt levende. Karoline vil engasjere seg i nærmiljøet, spesielt opp mot barn og unge. Kine vil også fokusere på ungdom og fremme kirkens posisjon i nærmiljøet samt videreutvikle og fortsette det gode arbeidet til kirken. Steinar vil forsøke å bidra til at Ilen menighet kan tilby et inkluderende fellesskap kjennetegnet av lav terskel og stor takhøyde. Gunnar vil formidle kjærlighet til skaperen og til vår neste,

og jobbe for at vi sammen skal klare å omsette dette budskapet i praktisk handling til nytte og glede for livet i bydelen vår. Dette lover bra!

Da det nye menighetsrådet ble presentert på Ilen menighets facebookside, var det flere som gratulerte og ønsket dem lykke til, og én som mente at dette var det "kuleste menighetsrådet jeg har sett noen gang." Vi i menighetsbladet slutter oss til lykkeønskningene og gleder oss til å følge det nye menighetsrådet i arbeidet for Ilen menighet de neste fire årene.

Tekst: Kjetil Bye

«Æ ælske Ila!» - en hilsen fra vår nye menighetsrådsleder

Tidligere biskop Sing-saas sa: «på trøndersk er trua lettere gjort enn sagt». Så det er altså i godt trønderske fotspor jeg går når jeg nå gjør menighetsarbeid som nyvalgt leder for Ilens menighetsråd. For jeg er kanskje ikke den som snakker mest om trua.

Jeg har, som de fleste av oss, balt mye med tro og tvil. 70-tallets flanellografer, 80-tallets krig mot selvbestemt abort og 90-tallets homohets har ikke gjort det lettere for meg å bekjenne meg som kristen. Ei heller pietisme og knallharde dogmer. En venn av meg spurte: «tror du på Jesus?». Og jo da, Jesus er en kisse jeg kjenner. Han som ber den som er uten synd om å kaste den første steinen. Han som viser horer og skurker respekt. Han som hiver ut pengefolka fra

templet, som har omsorg for alle, og som drikker vin og prater med vennene sine.

På reise i midtøsten lærte jeg en annen betydning av å være bekjent kristen. I drosja fra Amman til Akaba traff jeg en pensjonert artillerioberst som hadde prøvd å banke israelittene på 60-tallet. Det tok flere timer av reisen før jeg torde bekrefte at jeg var kristen. Det gav ham ro - endelig var jeg «hel», mente han. At vi dermed også, etter mitt skjønn, stilte oss på forskjellige sider av minst et par geopolitiske konflikter, brydde han seg ikke om. Jeg var hel. En som var fylt av mer enn tanker om penger og tall, en som hadde kjærlighet til noe.

Når jeg stilte til menighetsrådet var det fordi:

Jeg har kjærlighet til en bydel. En bydel «mellom himmel og fjord».

En bydel hvor strenge gamle damer, som mener alt var bedre før, setter blomster på balkongbordet mitt «fordi de vil at jeg skal ha det pent rundt meg».

En bydel hvor unga som åpenbart er født i en annen verdensdel føler seg hjemme og sliter ut lekeapparatene i parken.

En bydel hvor “kaller” fra Ila Blandmannskor med største selvfølgelighet hjelper rullatordama over kantsteinen.

En bydel hvor butikkeieren gjør det mulig å feire 1. mai.

En bydel hvor en kan sitte ved Ilabekken og kontemplere over livet.

En bydel hvor fiskeren står på kaia og turgåeren fortsatt tar trikken til Lian.

En bydel hvor motorsyklar og gitarer er like viktige som kortklipt gress og nymalt hus.

En bydel der folk kjenner hverandre, og spør hvor det blir av deg om du skulle bli litt «lost».

En bydel der det ikke gjør noe om historien din er litt annerledes.

En bydel som fortsatt skjønner betydningen av ordene dugnad og fellesskap.

En bydel å være stolt over å få tilhøre.

Som bestekompien min sier det:

«Æ ÆLSKE ILA!»

Jeg er ikke «henda-i-været-kristen». Ikke en sånn som med glans i øya har møtt Jesus personlig. Men jeg vet hvem han er,

jeg er døpt, og det hender jeg drikker blodet hans og spiser kroppen hans. Det gjør meg god nok. God nok for kirka. Og det er vi ganske mange som er i Ila. Gode nok. Spørsmålet er vel egentlig om kirka er god nok for oss mange? Lave besøkstall og synkende dåpstall tyder ikke på det, og dette er en logikk mange religionsmotstandere bruker mot kirka. Men jeg har også møtt en annen virkelighet: Nemlig at jeg fra agnostikere og passive medlemmer av kirka får streng beskjed om ikke å «ødelegge kirka». Noe jeg tar til inntekt for et behov for kirke og tro. Det er langt fra sikkert at den tause kirkemajoriteten, som uten vilje ble døpt inn i kirka av foreldrene, er kirkemotstandere. I min svært korte rockebandkarriere lærte jeg én ting. «Du må drite i alle som står rett foran scenen på motorsykelklubb. Du skal følge med han litt feite kisen med arma i kors, colours og vest. Han som står bakerst og ser på deg hele tida. Om han tramper takta, vel da gjør du det rett.» Det kan tenkes at vi skal følge litt mer med på de som står bakerst i kirka og tramper takta!

Jeg gleder meg til de neste fire åra, og ser frem til å snakke fritt med folk om tro og tvil, håp og nåde. Og gjøre trua til virkelighet. Her i Ila!

KJÆRE ILEN KIRKES VENNER OG ALLE ANDRE INTERESSERTE

Du inviteres herved til

Årsmøte 2019 i Kirkestua, Ilen kirke, torsdag 19. mars 2020, kl. 19.00

Tradisjonen tro blir det en trivelig kveld med god prat, god servering og små overraskelser. Støtt opp om en god sak. Vi jobber for den vakre kirka vår og det fine kapellet vårt. Bli med på laget du også! Sakspapirer deles ut på møtet. Dersom du lurer på noe, ta kontakt med Edel Lundemo,

tlf. 481 28 040 epost: lunede@online.no
Vi håper at riktig mange vil finne veien til den fine Kirkestua vår denne kvelden.
Hjertelig velkommen til hver og en!

Hilsen Styret i Ilen Kirkes Venner
ved Edel Lundemo

Dåp. En god start på livet.

Når et barn blir båret til dåp blir vi minnet om at ingen kan bære seg selv. Gjennom dåpen blir vi en del av et fellesskap som strekker seg over hele verden - og gjennom alle tider. Det er en markering der barnet har alle sine viktigste støttespillere rundt seg, og der Gud lover å følge barnet alle dager.

DEN NORSKE KIRKE
Les mer om dåp på kirken.no

Barne- og familiesiden

Bli med på kirkemiddag!

Noen ganger i året har vi familiemiddag i kirkekjelleren rett før barnekoret vårt har øvelse. Middagen er åpen for familier, både med og uten barn i barnekoret, og alle kan bli med på korøvelsen etterpå.

Middagen serveres fra kl. 16.30, barnekoret øver fra kl. 17.00, og kl. 18.30 samles vi i kirkerommet til en fortellingsstund.

Vårens middag blir 17. mars som er St. Patricks dag. Da serverer vi etter tradisjonen potet- og løksuppe med brød og grønn saft.

For å beregne nok mat, må vi ha påmelding til middagen. Send epost til menighetspedagog Ingvild Yrke: iy229@kirken.no innen 15. mars.

Kirkemiddag med tomatsuppe. Foto: Ilen menighet

Velkommen!

Kirketeater for barn

Fredag 6. mars kl. 17.30

får vi besøk av Måsen og Sangfuglen som leter etter svar på store og vanskelige spørsmål. Kanskje finner de også noen helt nye?

Teateret er gratis for hele familien og passer bra for barn i førskolealder.

Ilen kirke full av agenter

24. januar var 37 andre- og tredjeklassinger samlet til Tårnagentdag i Ilen kirke. Vi løste mysterier, klatret i tårnet, lekte prest, spiste mat, lærte sanger og hadde symbolbingo. På søndagen samme helg var vi med på familiegudstjeneste i Havstein kirke.

Symbolbingo i Ilen kirke. Foto: Silje Meisal

Tårnagentene Lisa og Hedvig tegner under familiegudstjenesten i Havstein kirke. Foto: Gunhild Marie Roald

Vi har tårnagentdag for andre- og tredjeklassinger hvert år på SFO-fridager i januar.

Ida leser tekst under familiegudstjenesten i Havstein kirke. Foto: Gunhild Marie Roald

Viktige datoer

25. februar kl. 17.00–18.00
Fastelavnsbolletirsdag + barnekor

6. mars kl. 17.30
Kirketeater

8. mars kl. 11.00
Familiegudstjeneste

17. mars kl. 16.30–18.00
Kirkemiddag + barnekor

31. mars kl. 17.00–19.00
Fasteaksjonen

10. mai kl. 11.00
Familiegudstjeneste

14. juni kl. 11.00 (Habekken)
Familiegudstjeneste

Faste aktiviteter

BARNEKOR
Tirsdager kl. 17.00–18.00
Ilen kirke

BABYSANG
Onsdager kl. 12.00
Ilen kirke

FAMILIEGUDSTJENESTE
Hver 2. søndag i måneden
kl. 11.00

Diakoni i Ilen

Tekst: Martha Garborg Bergslid

Kor Artig i Ilen kirke

16. februar feiret Ilen menighet gudstjeneste sammen med Kor Artig, som er et kor for mennesker med utviklingshemning. Diakon og dirigent Heide Thorsen sier at koret ønsker å fremme inkludering i menigheter og menighetsliv i hele byen: «Vi vil at flere mennesker skal oppleve mennesker med funksjonshemning som viktige bidragsyttere i deres tros- og gudstjenesteliv.»

Kor Artig i Hoeggen kirke. Foto: Heide Thorsen

Nylig var det Ilen menighet som fikk oppleve sangglede og ble beriket av å feire gudstjeneste med dette flotte koret. Kor Artig har i dag rundt 30 medlemmer fra hele byen, og øver annenhver torsdag kl. 18.00–19.30 i Hoeggen kirke.

Ta godt imot bøssebærerne under fasteaksjonen 31. mars!

Fasteaksjonen er Norges nest største bøsseaksjon. Pengene som blir samlet inn går til Kirkens Nødhjelps arbeid med vann, sanitærforhold og hygiene. I fjor bidro Ilen menighet til at 120 personer fikk tilgang til rent vann og trygge sanitærforhold. Til sammen ble det samlet inn 32 millioner kroner, og det gav nesten

153 000 mennesker et nytt liv. Vil du vite mer om årets aksjon, er du velkommen til FasteFest i Ilen menighetshus søndag 15. mars etter gudstjenesten.

Vi er takknemlige for konfirmantene som gjør en stor innsats som bøssebærere, og vil gjerne ha med flere slik at vi får dekket

flest mulig roder. Møt opp i Ilen menighetshus 31. mars kl. 17.00 hvis du har anledning til å være med. Vi oppfordrer alle til å ta godt imot bøssebærerne når de kommer.

Er du ikke hjemme, eller opplever at ingen kommer til din dør, kan du gi din gave på **Vipps 2426**, eller på SMS ved å sende kodeord **VANN** til **2426 (200 kr)**.

Ta godt imot bøssebærerne! Foto fra fasteaksjonens nettside: <https://www.fasteaksjonen.no>

BLI MED SOM KONFIRMANT I 2020-2021!

Konfirmasjonstiden i kirken er ikke bare for deg som tror. Å være konfirmant i kirken er like mye for deg som tviler eller bare er nysgjerrig. I konfirmasjonstiden får du muligheten til å utforske mange viktige spørsmål sammen med andre. Som konfirmant får du lære mer om Gud og deg selv.

Registreringen åpner i juni.

Følg med på kirkens nettside for nærmere informasjon.

Er du kristen, tvilende eller bare nysgjerrig? Da er konfirmasjonstiden i kirken noe for deg! Illustrasjonsfoto hentet fra: <https://kirken.no/nb-NO/konfirmasjon/>

Har du husket å støtte menighetsbladet?

Vi har egen bankkonto og nå også eget Vipps-nummer.

Beløpet du har lyst til å gi, kan du sende inn til Ilen menighetsblad
Kontonummer: 1503 83 27213
VIPPS: #557919

Hjertelig takk for din gave!

Vennlig hilsen redaksjonen

Hva skjer i menigheten fremover?

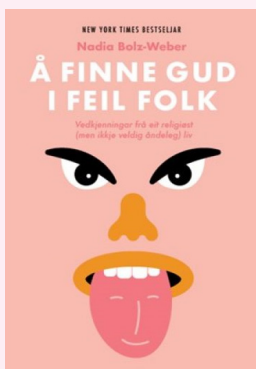
Velkomstkurs for medliturger og kirkeverter Ilen kirke, 10. mars kl. 18.00–20.00

Vil du være med som frivillig og hjelpe til under gudstjenesten? Denne kvelden forteller Sogneprest April Maja Almaas og kirketjener Gunnar Gangstø hvordan gudstjenesten og kirkekaffen foregår og deler tanker rundt dette.

Påmelding til April: aa752@kirken.no

Fastesamlinger i Ilen sokn – Bokring med suppe

Boken *Å finne Gud i feil folk* har blitt beskrevet som «den kristne boka du skal lese om du ikke vil lese en kristen bok». I vår skal vi lese denne boka sammen. Her kan man være så lat eller 'nerdete' som man vil – man kan lese på forhånd eller bare møte opp og høre på en 5 minutters oppsummering av boken før vår åpne samtale over kapittelets tema rundt bordet. Bli med på én samling eller kom på alle – hjertelig velkommen!

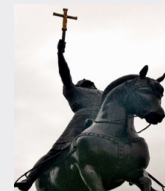
- **Fjellseter kapell**, fastelavnssøndag, 23. februar kl. 12.30–13.30. Kap. 1: «Helgenkaker for syndarar»
- **Kirkestuen (i Ilen kirkes kjeller)**, torsdag 5. mars kl. 19–21. Kap. 5: «Du er ikkje 'velsigninga'»
- **Ilen Menighetshus**, torsdag 12. mars kl. 19–21. Kap. 13: «Skite føter»
- **Ilen Menighetshus**, torsdag 19. mars kl. 19–21. Kap. 17: «Judas vil no ta imot syndevedkjeninga dykkar»
- **Fjellseter kapell**, Mariabudskapdag, søndag 22. mars kl. 12.30–13.30. Kap. 7: «Maria, mor til vår Herre»
- **Kirkestuen (i Ilen kirkes kjeller)**, torsdag 26. mars kl. 19–21, Kap. 19: «Sæle er dei»

Menighetens hyggestund

Med dagens gjest, andakt, allsang, loddtrekning og god servering!

- **Torsdag 5. mars, kl. 11–13:** «Norge på langs». Tidligere politibetjent Erik Bang Danielsen viser bilder og forteller fra sin tur fra Nordkapp til Lindesnes.
- **Torsdag 2. april kl. 11–13:** «Glimt fra livet i Trolla og ved Trolla bruk». Per Norberg kåserer.
- **Torsdag 7. mai kl. 11–13:** Ila skole 250 år! Elever fra Ila skole underholder.
- **Torsdag 3. september kl. 11–13:** Alle 80-åringene i sognet er spesielt invitert.

Se side 24 og 25 for informasjon om **barne- og familiearrangementer!**

Menighetens sommertur til Stiklestad, torsdag 4. juni

Avreise fra menighetshuset kl. 9.30. Årets tur går til Stiklestad hvor vi besøker Stiklestad kirke og Stiklestad nasjonale kultursenter. Videre går turen til Munkeby hvor vi spiser middag på Munkeby herberge.

Pris kr 400,-. Lunsj og middag er inkludert. **Påmelding innen 28. mai** til diakon Martha Garborg Bergslid, tlf. 482 93 728.

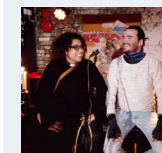

Åpent hus for ungdom, natt til fredag 1. mai, Sverresborg kirkesenter fra kl. 19.

Åpent hus for ungdom fra 8. klasse på Sverresborg Kirkesenter i Gamle Oslovei 21. Pølser, brus, kake, boller, chips og smågodt. Arrangementet er rusfritt. Det foregår ikke religiøs aktivitet denne kvelden. (Foto: Amanda Gerhardsen)

Åpen Kirke

- Under Iladagan 2020:
Onsdag (10. juni) og fredag (12. juni) kl. 14-18.
- St. Jakobs dag:
Lørdag, 25. juli kl. 12-16.
Pilgrimenes skytshelgen feires denne dagen.
- Olavsvaka under Olavsfestdagene:
kirken vil være åpen i forbindelse med Olavsfestdagene.
Åpningstider kommer senere.

Salmekveld søndag

14. mars kl. 18 i Ilen kirke.

Tema: Fellesskap.

Arr. Ilen menighet ved kantor David Scott Hamnes.

«After Church» søndag 14. mars kl. 19.30 på Ila Brainnastasjon. Joachim Fiskum snakker med sokneprest April Maja Almaas om temaet «ensomhet og fellesskap». Vil du sende inn innspill om temaet? Ta kontakt på epost: ilaredaksjonen@gmail.com

Menighetens Misjonsfest i Ilen Menighetshus

Tirsdag 24. mars kl. 18.30

Vakker korsang og allsang med Huskoret Joysing. Øyvind Ulland Eriksen forteller og viser bilder fra Mali. Åresalg, salg av Knausen-lys og varer fra Thailand. Meny: Gai pat nam man hoi, kaffe, te og kaker.

Velkommen!

Felles fastegudstjenester i Havstein kirke hver onsdag i Fastetiden kl. 19. Samarbeid mellom Byåsen, Ilen og Sverresborgs menigheter.

FEBRUAR 2020

1. søndag i fastetiden

– *Søndag 23. februar

Fjellseter kapell kl. 11.15

Fastelavnsandakt med

påfølgende samtale v/Almaas

Askeonsdag – *Onsdag 26. februar

Havstein kirke kl. 19.00

Askeonsdagsgudstjeneste

med skriftemål v/Silje Kristin Meisal

Felles for Byåsen, Ilen og

Sverresborg menigheter

MARS 2020

1. søndag i fastetiden – Søndag 1. mars

Ilen kirke kl. 11.00

Høymesse v/Almaas

*Onsdag 4. mars

Havstein kirke kl. 19.00

Fastegudstjeneste v/Steinar Leirvik

Felles for Byåsen, Ilen og

Sverresborg menigheter

2. søndag i fastetiden – Søndag 8. mars

Ilen kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste

v/ Sverresborgs kapellan Espen Doksrød

*Onsdag 11. mars

Havstein kirke kl. 19.00

Fastegudstjeneste

v/ Hans Kristian Solbu

Felles for Byåsen, Ilen og Sverresborg

menigheter

3. søndag i fastetiden

– Søndag 15. mars

Ilen kirke kl. 11.00

Samtalegudstjeneste med konfirmanter

v/Almaas

Ilen kirke kl. 18.00

Salmekveld

v/ David Scott Hamnes

*Onsdag 18. mars

Havstein kirke kl. 19.00

Fastegudstjeneste v/April Maja Almaas

Felles for Byåsen, Ilen og

Sverresborg menigheter

*Onsdag 25. mars

Havstein kirke kl. 19.00

Fastegudstjeneste v/Marte Leberg

Felles for Byåsen, Ilen og

Sverresborg menigheter

4. søndag i fastetiden – Søndag 29. mars

Ilen kirke kl. 11.00

Gospelmesse med Gospelkoret Salt

v/Almaas

APRIL 2020

*Onsdag 1. april

Havstein kirke kl. 19.00

Fastegudstjeneste

v/Biskop emeritus Tor Singaas

Felles for Byåsen, Ilen og

Sverresborg menigheter

Palmesøndag – Søndag 5. april

Ilen kirke kl. 11.00

Høymesse v/Almaas

Skjærtorsdag – *Torsdag 9. april

Stavne kapell kl. 18.00

Skjærtorsdagsgudstjeneste med fotvask

v/prostiprest Esbjørn Hummelgård

Påskedag – Søndag 12. april

Ilen kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste

v/prostiprest Esbjørn Hummelgård

2. påskedag – *Mandag 13. april

Fjellseter kapell kl. 11.15

2. Påskedagsgudstjeneste v/prostiprest

Hilde-Annette Løvenskiold Grüner

2. søndag i påsketiden – Søndag 19. april

Ilen kirke kl. 11.00

Høymesse v/prostiprest Esbjørn Hummelgård

MAI 2020

4. søndag i påsketiden – Søndag 3. mai

Ilen kirke kl. 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste v/Almaas

5. søndag i påsketiden – Søndag 10. mai

Ilen kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste v/Almaas

Kristi himmelfartsdag – *Torsdag 21. mai

Fjellseter kapell kl. 11.15

Kristi himmelfartsdagsgudstjeneste

v/Prostiprest Esbjørn Hummelgård

Søndag før pinse – Søndag 24. mai

Ilen kirke kl. 11.00

Høymesse. Felles med Svenska

Kyrkan – med gjestekor

v/prest i Svenska Kyrkan Karin Borg

Pinsedag – Søndag 31. mai

Ilen kirke kl. 18.00

Gospelmesse med Per Even Robertstad

v/Almaas

JUNI 2020

Treenighetssøndag – Søndag 7. juni

Ilen kirke kl. 11.00

Høymesse v/Almaas

2. søndag i treenighetstiden

– *Søndag 14. juni

Ilabekken kl. 11.00

Friluftsgudstjeneste under Iladagan

v/Almaas

3. søndag i treenighetstiden

– Søndag 21. juni

Ilen kirke kl. 11.00

Høymesse

JULI 2020

Aposteldagen – Søndag 12. juli

Ilen kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste v/Almaas

8. søndag i treenighetstiden

– Søndag 26. juli

Ilen kirke ca kl. 20.00

Felles vandregudstjeneste til Olavsvaka.

Vi starter på Sverresborg (sted kommer)

kl. 19.00, vandrer til Ilen kirke hvor vi er

ca kl. 20.00 og går videre til Hospitals-

kirken, Vår Frue kirke og Klementskirken

før vi ender opp i Nidarosdomen.

Aposteldagen – Søndag 12. juli

Ilen kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste v/Almaas

AUGUST 2020

9. søndag i treenighetstiden

– Søndag 2. august

Ilen kirke kl. 11.00

Høymesse

10. søndag i treenighetstiden

– Søndag 9. august

Ilen kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste v/Almaas

11. søndag i treenighetstiden

– *Søndag 16. august

Damhaugen kl. 11.00

Friluftsgudstjeneste v/Almaas

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag.

Tidspunktet, kl. 11.15, korresponderer med bussen til Skistua.

Se <http://www.fjellseterkapellet.no>

Nesten én gang i måneden feirer Svenska Kyrkan i Trondheim gudstjeneste i Ilen kirke

Se <https://www.svenskakyrkan.se/norge/trondheim>

Kantorens side

Salme nr 847:
Aldri fikk vi se ditt ansikt

Eyvind Skeies tekst er fra boken *Sommerlandet* (1985), en barnefortelling om håp etter døden. Selv om fortellingen var ment som privat sorglindring for en familie i sorg, ble den samme år kringkastet på NRK og publisert i bokform, illustrert av Anders Færevåg.

Salmen er for dem som har mistet et barn i mors liv, og det er den eneste salmen i salmeboken som omhandler dette ofte tabubelagte temaet.

Smerten over alt vi ikke forstår i de første strofene står i kontrast til håpet, gleden, kjærligheten og Guds barmhjertighet i de siste strofene. Alliterative ordpar, særlig i første vers («aldri-ansikt» og «lukket-levde»), framhever det uforståelige ved dødens inntreden. Kontrasten til det levende er til å ta og føle på i vers 2: barnets øyne kan ikke se, og ørene ikke kan høre.

Spørsmålet om når fosteret blir til et barn unngås. Må ansiktet anskues levende for at det skal konstituere et ansikt? Vers 3 handler

Aldri fikk vi se ditt ansikt,
aldri røre ved din hud.
I et lukket rom du levde,
skjult for alle, sett av Gud.

Hyrde, såmann eller jeger,
lillesøster, liten bror?
Hvem vet om de muligheter
som du aldri fikk på jord?

La det være dyp av glede,
store hav av kjærlighet!
Dette er den bønn vi bærer
inn i Guds barmhjertighet.

Aldri fikk ditt øye speile
jordens skjønnhet, lysets prakt.
Aldri fikk ditt øre høre
gode ord vi skulle sagt.

Fantes det i moderskjødet
kjærlighet og håp og tro?
Finnes det et hus av drømmer
hvor en ufødt sjel kan bo?

Tekst:
David Scott
Hannes

om tiltenkte muligheter som ikke lenger kan realiseres. De retoriske spørsmålet som stilles i vers 4 er enten rettet mot Gud eller mot dem som berøres av tapet. Her er det også rom for å tolke Skeie: er spedbarnet plettfritt, eller mangler det «himlens goder» (jf. Petter Dass, NoS nr. 612,3)? Bønnen i avslutningen er at det finnes og fantes kjærlighet, håp og tro i moderskjødet (vers 4,2, jf. 1 Kor 13,13), og at Gud tar vare på alle liv som er unnfanget. Teksten inneholder ingen lære om hva som skjer med det ufødte/udøpte barnet, men nøyer seg med å stille et håpefullt spørsmål: «Finnes det et hus av drømmer/hvor en ufødt sjel kan bo?»

Melodien ble til etter en tur som Eyvind Skeie tok til Aserbajdsjan for å delta i kulturutveksling. Der møtte han komponisten Galib Mammadov, som allerede var i gang med et samarbeid med Per Oddvar Hildre. Sangen er innspilt på platen *Sommerlandet* med SKRUK og Tord Gustavsen med flere jazzmusikere, hvor Ilaboeren Torunn Sævik er solist. Melodiens oppadgående fraser underbygger tekstens håpstema, og gjentakelsene av rytmiske og melodiske motiver gjør salmen lett sangbar.

Ilen kirke – et «pilegrimsmål»
for orgelentusiaster!

Ilen kirkes kronjuvel er dens hovedorgel, som ble bygget av Claus Jensen i 1889 – samtidig som kirken ble ferdigstilt. Kirken og orgelet er dog to forskjellige kunstobjekter, som faktisk har lite dialog med hverandre. Orgelhusets utsmykninger (for eksempel de spisse tårnene i fasaden) er svært annerledes enn kirkens øvrige dekor, som har et enkelt, nygotisk preg. Instrumentet vårt er det største Jensen-orgelet som fortsatt er i sin opprinnelige stand, noe som gjør det svært verdifullt. Stemmereguleringen og klangen gjenspeiler idealene for det symfoniske orgelet hvor det fremstår som et helt orkester. Alle tenkelige stemmekombinasjoner fungerer utmerket på vårt orgel, noe som gjør det til en fryd for en organist!

Orgelet ble restaurert i 2018–2019. Mange av tangentoverflatene er fornyet, alle bevegelige deler er justert og regulert, og belgverket har blitt tilbakeført slik det var i 1889. Det er nå mulig å bruke orgelet uten strøm, men man må da ha med seg en person som belgtræder.

En bok om orgel- og musikkultur i Ilen menighet skrives i disse dager av historiker Bård Flaaten i samarbeid med undertegnede. Hans Jacob Tronshaug arbeider også med en biografi om Jensens liv og virke. Ilen menighet eier to Jensenorgler (det andre står urestaurert i menighetshuset), og huser i tillegg alle deler fra Jensens restaurering av Nidaros domkirkes Wagnerorgel fra 1741. Dette gjør Ilen til et «pilegrimsmål» for orgelinteresserte fra hele verden.

Slitte tangenter før restaurering.
Foto: David Scott Hannes

Kantor David ved orgelpipene.
Foto: Theodor With

Helse * Glede * Daglig brød

StudiO
FRISØRER

levollen 32C, 73 52 79 53
www.studiofrisorer.no

Skansen stasjon as
Tlf.: 916 11 967, Sandgata 56, 7012 Trondheim

Fine lokaler for: Barnedåp, konfirmasjon,
åremålsdag og minnesamvær

BUNNPRIS

Ilen kirkes venner anbefaler:
Støtt butikken med det store hjertet for nabolaget!

Kleistsgate 1, 73 52 77 78
bpila@bunnpris.no

Soknedal
BAKERI & KONDIOTRI

soknedalbakeri.no

ILA 57
SOKNEDAL • BAKST & PIZZA

PIZZA, FERSKE
BRØD OG
LEKRE KAKER

Mellomila 57 / 73 80 85 00 / soknedal.ila57@gmail.com

Galleri Ismene

levollen 34

KAFÉN I ILA

Hanskemakerbakken 5
Tlf: 404 96 524
Man-søn 11-18, Tirsdager stengt

HAUG EIENDOM A/S

Tlf. 73 53 97 12

Støtt menighetsbladet

557919

v:pps

FAGTRYKK

fagtrykk.no

OKKENHAUG BIL

HYUNDAI SUBARU

Tlf. 73 80 40 00, www.okkenhaug.no

Gravferd * Gravstell

Elveseter
GRAVFERD

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80
kontakt@elvesetergravferd.no
www.elvesetergravferd.no

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 www.svanholm.no
TRONDHEIM • MELHUS • KLÆBU • MALVIK

LANG ERFARING i å bistå
påørende ved dødsfall

Avd. Melhus - Trondheim - Orkdal

VIGDAL
begravelsesbyrå as

VAKTTELEFON
72 89 00 80

post@vigdal.no - www.vigdal.no

Ilen Menighetshus

Det er mulig å leie Ilen Menighetshus
til minnesamvær, konfirmasjon,
åremålsdag osv.

Kontakt: Anette Taraldsen
tlf.: 466 52 520

TRONDHEIM
GRAVMONUMENTER

Service og kvalitet i nærheten

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Bolting av steiner
- Navnetilføyelser
- Gravlykter og tilbehør
- Nedsliping av steiner

To store utvalg: Prinseng. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no
Tlf. 73 50 27 80

DEN NORSKE KIRKE
Kirkelig fellesråd i Trondheim

**Vi tilbyr
GRAVSTELL**

-hele året

For mer informasjon om innhold og priser, se våre nettsider

Tlf. 994 36 000, kirken.no/trondheim
post.trondheim@kirken.no

Slekters gang/

Døpte

21.07.19 Eva Grønnestad Kolstø, døpt i Kopervik kirke
 04.08.19 Iver Belling Søylen, døpt i Snåsa
 04.08.19 Eva Husby Reberg
 04.08.19 Leon Skagevang
 08.09.19 Leander Brattland-Nordberg
 08.09.19 Emily Barnett-Thrane
 08.09.19 Alma Eleah Sælen Tekrø, døpt i Havstein kirke
 22.09.19 Jonas Thronæs van Den Hoven, døpt i Havstein kirke
 06.10.19 Ola Tveiten, døpt i Bud kyrkje
 13.10.19 Tormod Martin Melvær Bjerkås, døpt i Havstein kirke
 13.10.19 Lone Gerhardsen Laugsand
 13.10.19 Linus André Stadin Fallrø
 20.10.19 Emma Larsen Rao
 20.10.19 Hjarand Andreas Rusten
 26.10.19 Live Staveli Simonsen, døpt i Havstein kirke
 26.10.19 Olai Staveli Simonsen, døpt i Havstein kirke

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

Vigde

03.08.19 Maren Elise Juul og Jan Inge Hammer Meling, vigde i Asker kirke
 10.08.19 Ane Priscila Løkholm-Aune og Stefan Løkholm-Aune, vigde i Klæbu kirke
 10.08.19 Elin Siv Linnéa Rubensson og Leif Andreas Eidsvåg, vigde i Lade kirke
 13.09.19 Pia Strand og Kristoffer Gunnarshaug Lien, vigde i Sjømannskirken i New York
 14.09.19 Julie Amanda Grønning Singstad og Anders Fjeldberg Teigmoen, vigde i Nidaros domkirke
 28.09.19 Anne Marthe Knutssøn og Malin Lystad
 17.10.19 Marit Øydegard og Gabriel Christian Forselv
 27.07.19 Anja Randgaard og Adrian Hjelvik, vigde i Ottestad kapell

Døde

Erik Weidemann Gellein	1940	Björg Moksnes	1927
Martha Marie Krogh	1917	Tove Stene	1961
Ruth Blix Sæther	1922	Kjell Allan Westum	1949
Björg Hoff Jensen	1931	Aud Marna Gulliksen	1920
Odd Berg	1927	Randi Alstad	1935
Gunnar Kristiansen Grønning	1928	Helge Tølløfsen	1949
Anne Marit Dragsten	1958	Jacob Georg Fredrik Hygen	1949
Willy Wåden	1932	Erling Pettersen	1932
Erna Elise Åsbjørg	1928	Heide-Karin Fahrenheit	1944
Aage Harald Sætran	1938	Bergliot Johanne Frengen	1926
		Lisbet Wik Larssen	1950

Offer og gaver

Offer innsamlet juli – desember 2019

Det Norske Bibelselskap:	kr 755,-
Kirkens Nødhjelp:	kr 1 937,-
TV-aksjonen 2019:	kr 3 921,-
Saamien aalmege (Sørsamisk menighet):	kr 3 020,-
Misjonsprosjektet i Thailand:	kr 5 839,-
Kirkens SOS i Trøndelag:	kr 1 050,-
Menighetens arbeid inkludert barne- og konfirmantarbeidet:	kr 21 174,-

Offer

14.07.19 Det Norske Bibelselskap	kr 755,-
21.07.19 Menighetens arbeid	kr 600,-
01.09.19 Menighetens arbeid	kr 1584,-
08.09.19 Menighetens arbeid	kr 1560,-
08.09.19 Menighetens arbeid	kr 397,-
15.09.19 Menigh. Ungd. Arb.	kr 1662,-
29.09.19 Menighetens arbeid	kr 2015,-
06.10.19 Menighetens arbeid	kr 1332,-
13.10.19 Kirkens Nødhjelp	kr 1937,-
20.10.19 TV-aksjonen 2019	kr 3921
03.11.19 Menighetens arbeid	kr 967
10.11.19 Menighetens arbeid	kr 956
24.11.19 Saamien aalmege (Sørsamisk menighet)	kr 3020
01.12.19 Menighetens arbeid	kr 1954
08.12.19 Menighetens arbeid	kr 3532
15.12.19 Menighetens arbeid	kr 2151
24.12.19 Misjonsprosjektet i Thailand	kr 5839
25.12.19 Menighetens arbeid	kr 671
26.12.19 Kirkens SOS	kr 1050

Sokneprest
April Maja Almaas
 913 17 443
 aa752@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
 482 93 728
 MB943@kirken.no

Menighetspedagog
Ingvild Yrke
 900 51 722
 IY229@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hammes
 913 30 608
 DH249@kirken.no

Kirketjener og
menighetsforvalter
Gunnar Gangstø
 930 03 199
 gg399@kirken.no

Ilen menighetsråd
Kjetil Bye
 932 44 414
 kjetil.bye@bymisjonen.no

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
 Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 930 03 199
 E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager;
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:

Kontonummer: 1503 83 27213
 E-post: ilaredaksjonen@gmail.com

Fjellseter kapell :

Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:

Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone
Erling Skakkesgt 40, Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B

Tlf. 72 54 51 31

Ilen kirkes venner:

Kontaktperson: Edel Lundemo
 Tlf. 481 280 40, lunede@online.no

Tekst og foto: Annette Taraldsen

Velkommen til

Zumbatrening i menighetssalen

Noen av våre faste aktiviteter våren 2020:

I januar hadde vi oppstart av den nye aktiviteten vår som heter Aktivitet & Kveldsmat. Hver mandag fra kl. 17.30–19.30 treffes vi på frivilligsentralen. Et tilbud for liten og stor - der du bor! Så lenge været tillater det er vi alltid ute en times tid og holder på med ulike aktiviteter før vi spiser kveldsmat i fellesskap i menighetssalen. Arrangementet er gratis og er et samarbeid med FK Kvik.

Språkkafé mandager	kl. 09.00–11.00
Gratis Zumba mandager	kl. 11.30–12.30
«Gå i lag» fra Løkkan frivilligsentral mandager	kl. 13.00
Ganglaget fra Ila frivilligsentral mandager	kl. 19.30
Vaffeltirsdag tirsdager	kl. 12.30–14.30
Børges Gåfort-gruppe fra Ila frivilligsentral tirsdager	kl. 20.00
Sterk & Stødig med Fysioterapitjenesten i Trondheim Kommune onsdager	kl. 13.15–14.15
Uformell språkkafé Ila Brainnstasjon torsdager	kl. 18.00–19.30

Følg oss gjerne på facebook eller gå inn på www.ila.frivilligsentral.no for mere informasjon om våre tilbud og aktiviteter.

Her treffer du oss:

Ilevollen 15, e-post: post@ila.frivilligsentral.no, mobil 466 52 520
 Våre åpningstider: man 9–11, tirs 15–18, ons og tors 12–15

Møte mellom mennesker

Ut på tur

Tur langs Driftsveien/Strandlinja – fra Fagerlia til Trolla

Ikke noe kan måle seg med gleden over å komme ut i skogen om våren og kjenne at vinteren slipper taket! Også på nordsiden av marka går sola litt høyere for hver dag, og her forsvinner snøen tidlig på grunn av sjølufra. Det er ikke lenge til de første blomstene kikker fram.

Denne gangen anbefales en gjennomgangstur fra Storsvingen i Roald Amundsens vei (Driftsveien) eller fra toppen av Kaptein Roosens vei (Strandlinja). Etter ca 2,5 km viser et skilt tydelig hvor man skal ta av til Trolla. Her går en tørr og fin sti over vakre bergknauser langs Tyandalsdammen, hvor det fins noen riktig fine og til dels luftige rasteplasser med svært gode solforhold.

Videre forsetter stien til den krysser bekken. Her står enda et skilt, og man kan velge en avstikker til Svarttjønna, som absolutt anbefales. Fra bekkene fortsetter stien videre mot Trolla, deler seg ved neste bekk, og krysser snart Trollabekken utløp fra Lykkdammen. Herfra er veien kort ned til Trolla, hvor landskapet åpner seg i en fantastisk utsikt over fjorden. Denne kan man nyte mens man venter på bussen (buss nr 21, ca én avgang pr time).

Turen er ca 4-5 km lang.
Bruk turkart Bymarka 1:25 000, 2018

Tekst og foto: Ingrid Sandstad

Noah med nyplukkede snøkløkker.